

ת"פ 10506/01/17 - מדינת ישראל נגד דורון אבוטבול (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

23 באוגוסט 2017

ת"פ 10506-01-17 מדינת ישראל נ' אבוטבול (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

על-ידי באי-כוחה עו"ד שרון לוי ועו"ד נמרוד שחל

נגד

דורון אבוטבול (עציר) - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד עמית וייצמן

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 144(א) לחוק העונשין.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.12.16 בשעה 16:00 במסגרת חיפוש בביתו של הנאשם החזיק הנאשם בעליית הגג בקומה השנייה מוסלק בבלוק, אקדח בתוך גרב ובו מחסנית טעונה ב-13 כדורים יחד עם חפץ המכיל חלקים אופייניים למשתיק קול (עמעם) בשלבי ייצור כאשר לא ניתן לבצע איתו ירי במצב בו התקבל במעבדה.

במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים

בא-כוח המאשימה במסגרת טיעוני הכתובים לעונש פירט את הערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם ביטחוננו של אדם והפרת הסדר הציבורי. אליבא דידו, מידת הפגיעה בערך המוגן היא קשה עד הרסנית והיקפיה נרחבים, וזאת בשים לב לסוג הנשק (אקדח תקני), להיותו טעון ולהחזקתו בתוך גרב בעליית גג כשאליו צמודים חפצים האופייניים למשתיק קול. זה הפנה לפסיקה הנוהגת לרבות מגמת ההחמרה שחלה ביחס לעבירות בכגון דא. לאור כל האמור סבורה המאשימה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקשה המאשימה לתת את הדעת לעברו הפלילי המכביד הכולל 9 הרשעות

עמוד 1

קודמות, בעבירות אלימות חמורות, רכוש, סחר בסם, החזקת סכין, שיבוש מהלכי משפט ועוד. יש בכל אלה אליבא דידה כדי למקם את עונשו ברף הגבוה של מתחם העונש.

באיכוח הנאשם מנגד, ביקש שלא למצות עם הנאשם את הדין, כשלבדבריו גם אם המאשימה פועלת בהתאם למתחמי מוצא כפי הנחיית פרקליט המדינה או אז עדיין יש לזכור כי במדרג החומרה אקדח מצוי במקום השלישי כאשר ממילא מדובר בהנחיה פנימית שבית־המשפט אינו כפוף לה. עוד נטען כי המתחמים להם עותרת המאשימה אינם עולים בקנה אחד עם פסיקה ענפה בנסיבות דומות וממחוזות שונים. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה ציין כי האקדח הוסלק בתוך עליית הגג במקום שאינו נגיש, דבר המלמד כי לא הייתה כוונה לעשות בו שימוש באופן מידי.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ומביע חרטה על מעשיו כפי שהדבר מצא ביטוי כבר במהלך החיפוש כאשר הוא שהצביע לשוטרים על מקום הימצאותו של הנשק. אשר לאותו חפץ אופייני לעמעם, הרי שלא ניתן לבצע עימו ירי, הוא אינו מתאים לאקדח שנמצא ואין בו כדי להעלות או להוריד מבחינת נסיבות ביצוע העבירה. הנאשם הניח את האקדח במקום בו נמצא ושכח אותו וכעת הוא משלם על טעות זו. בנסיבות האמורות לעיל ניתן להסתפק בתקופת מאסר של 6 חודשים כפי שאושרה בנסיבות דומות על־ידי בית־המשפט המחוזי חיפה. מעבר לכך מדובר במי בשנים האחרונות עלה על דרך המוטב ועבד בעבודה מסודרת יחד עם תלושי משכורת, הקים משפחה ונולד לו ילד. הנאשם מצידו הביע צער על מעשיו וביקש את רחמי בית־המשפט.

דין והכרעה

על־פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "**בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירת החזקת נשק הינו בראש ובראשונה הגנה על שלום הציבור וביטחוננו. עבירה זו טומנת בחובה סיכון רב לפיו הנשק הבלתי חוקי יתגלגל לידיים עוינות העוסקות בפעילות פלילית או ביטחונית ויגרום לנזק רב עד כדי קיפוח חיי אדם. נוכח האמור ובאופן עקיף יש במעשיו של הנאשם גם כדי לפגוע בשלטון החוק. חיזוק לכך ניתן גם ללמוד מעצם מיקום העבירה בחוק העונשין בפרק ח' תחת הכותרת "**פגיעה בסדרי המשטר והחברה**".

על החומרה שיש לנקוט בעבירות של החזקת נשק ראו ע"פ 1332/04 מ"י נ' יצחק רפאל פס ואח' 9/04/2004:

כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין, ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות בהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, יתן בית המשפט דעתו לסוג הנשק המוחזק שלא כדין, לכמותו, לתכלית שלשמה הוא מוחזק ולסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו: ב"ש 625/82 חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). כאשר מדובר בנשק שעל־פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא

הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת.

ברע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נגד מדינת ישראל, (29/03/2004) צוין כי עבירה של החזקת נשק מצדיקה עונש מאחורי סורג ובריוח וזאת גם במקרים שהנאשמים נטולי עבר פלילי:

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

ברע"פ 2368/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל, ציין בית המשפט כי:

על הצורך להחמיר את רמת הענישה בהקשר זה עמד בית המשפט כבר לפני שנים באחדות באומרו "גם אם נכון הדבר כי עד כה רמת הענישה בעבירות של החזקת נשק אינה גבוהה, הרי שהמציאות השוררת היום בארץ - זמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמה באלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד - מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה דנן הרי שניתן למצוא ספקטרום רחב ומגוון. במקרים אלו בית המשפט שת ליבו לנסיבות הקונקרטיות אשר עומדות בפניו ובכלל זאת, כמות הנשק שנמצא, סוגו, האם הנשק נמצא טעון ומוכן לפעולה אם לאו, מטרת ההחזקה, האם נעשה בו שימוש לרבות עבירות פליליות נלוות, משך החזקת הנשק, האביזרים שנמצאו יחד עם הנשק וכן נסיבות נוספות אשר אפפו את האירוע.

חרף השונות הרבה בענישה, ניתן לומר "ככלל אצבע" שעבירות שעניינן החזקת נשק מובילות בהכרח להשתת עונש מאסר בפועל, כאשר במקרים הקלים ביותר הנמצאים במדרג הנמוך ביותר של עבירות בכגון דא עונשי מאסר אלו ירוצו בדרך של עבירות שירות, ואילו ביתרת המקרים נגזרים עונשים של מאסר בפועל הנעים בין 6 ועד שנה וחצי מאסר בפועל ואף יותר.

ברע"פ 7241/12 טאטור נ' מ"י (12.2.13) - נדחה ערעור של נאשם אשר נדון ל-9 חודשים מאסר בפועל בגין עבירת החזקת נשק. המדובר במי אשר מסר אקדח לקרוב משפחתו על מנת שירה באקדח במהלך חתונה.

ברע"פ 5604/11 נאסר נ' מ"י (5.10.11) - נדחה ערעור מטעם נאשם אשר נדון ל-12 חודשי מאסר בגין עבירת החזקת נשק וזאת חרף נסיבות לקולא אשר התקיימו בעניינו.

ברע"פ 6294/10 אלקיעאן ואח' נ' מ"י (13.2.11) - נדחה ערעור מטעם ההגנה על קולת העונש. המדובר במערערים אשר נתפס ברכב שבו נסעו אקדח טעון ומחסנית וכן אצל כל אחד מהמערערים גם נמצאה מחסנית נוספת. בגין מעשים

אלו נדנו המערערים ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 6589/06 **אדהאם נ' מ"י** (5.12.06) נדחה ערעור של נאשם אשר הוטל עליו 8 חודשי מאסר בגין החזקת אקדח וכן מחסנית לאקדח זה. יצוין כי המדובר בנאשם כבן 24, ללא עבר פלילי.

בעפ"ג 15-05-50950 **מ"י נ' חלבי** (16.7.15) - התקבל ערעור על קולת העונש לפיו הוטל על נאשם עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. המדובר במי אשר במהלך חיפוש שנערך בביתו נמצא אקדח מסוג "יריחו" ובו תחובה מחסנית ובה 6 כדורים. יצוין כי במהלך אותו חיפוש הנאשם תקף הנאשם שוטר וכן החזיק סכין שלא למטרה כשרה אותה הניף לעבר השוטר ולאחר מכן נמלט מהמקום ובהמשך הלה הסגיר עצמו למשטרה. בית-המשפט המחוזי החמיר בעונש הנ"ל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (חיפה) 12-02-6059 **מ"י נ' גהגאה** נדון עניינו של מי אשר הוטל עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בגין החזקת אקדח ושתי מחסניות. בית המשפט המחוזי לא התערב ברכיב עונש המאסר אלא אך בגובה הקנס ובמאסר המותנה וזאת נוכח הודאתו ועובדת תפקודו הנורמטיבי של הנאשם.

בע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, נדון עניינו של הנאשם שהחזיק מספר כלי נשק ותחמושת, ואף נשא אותם עימו את האקדח יחד עם מחסנית במהלך חתונה במהלכה ירה באמצעותם 50 כדורים. בית המשפט מקבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש גוזר על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל מבלי למצות את הדין, תוך אמירה לפיה: "**אכן נראה לנו כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות. יריות שמחה באירועים יש בהם כדי לסכן חפים מפשע.**"

עוד ביחס לפסיקה הנוהגת ר' עפ"ג 15-11-4334 **מדינת ישראל נ' אחמד נסראללה**, עפ"ג 15-11-27417 **מדינת ישראל נ' שאכר**, עפ"ג 14-09-62651 **חדיגה נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 14-01-30827 **סלים נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 14-06-780 **ו.ע נ' מדינת ישראל**.

עוד ר' פסיקה מן העת האחרונה בה קיימת מגמת החמרה בענישה הנוגעת לעבירות נשק. כך ר' בין היתר עפ"ג **17-06-2124** מדינת ישראל נ' אבו תקפה מיום 19.07.17 (שאומנם דן בעניין החזקת נשק מאולתר מסוג "קרלו") שבו בית המשפט המחוזי עומד על הצורך בהחמרה בעבירות נשק ומעלה את עונשו של נאשם נעדר עבר פלילי שהודה בהחזקת נשק יחד עם 300 כדורים מ-10 חודשים ל-15 חודשים. בית המשפט המחוזי שב ומציין כי:

בית המשפט העליון קבע לא פעם נוכח הממדים המדאיגים של החזקת נשק באופן בלתי חוקי, לאור המסוכנות שמשקפת מהקלות היחסית הרבה שניתן לבצען, יש מקום להחמיר בענישה שניתנה עד כה בגין עבירות אלה. מתפקידו של בית המשפט להתריע בפני עבירות של החזקת הנשק והשימוש בו ולנסות ולבלום את השימוש שיעשה בו לאחר מכן.

בדומה ר' בעפ"ג 17-05-22885 מיום 05.07.17 אלאסד נ' מדינת ישראל וכן האמור בעפ"ג 17-01-23419 מדינת ישראל נ' זניד מיום 22.03.17 שם בית המשפט מציין כי:

נשיאת נשק שלא כדין מיועדת לפורענות והמצאות של נשק בידיים לא נכונות עלולה להביא בסופו של יום גם לקיפוד חיי אדם. תופעה של החזקת נשק שלא כדין קשה ונפוצה ואכן יש להילחם בה לא רק ברטוריקה מחמירה אלא גם בענישה הולמת.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית. את החומרה הגלומה בעבירות כגון דא ניתן לבחון בהסתמך על שני סולמות של חומרה, האחד נותן דעתו לטיב הנשק באשר הוא, והשני, שהוא לדעת בית משפט החשוב יותר, נוגע למטרת החזקתו כפי שפורט בהלכת אבו מוך והפסיקה שלאחריה.

(א)	החזקת הנשק לשם בצוע מעשים המיועדים לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הצבור.
(ב)	החזקת הנשק לשם בצוע עבירה פלילית ספציפית, כגון רצח, שוד, התפרצות, תקיפה וכו'.
(ג)	החזקת הנשק "לעת מצוא" כדי לאפשר פעילות פלילית אפשרית בעתיד.
(ד)	צבירת נשק על ידי קבוצה פוליטית, עדתית או אידיאולוגית, במטרה לחזק בדרך זו את כוחה כנגד קבוצות יריבות.
(ה)	החזקת הנשק לצורך הגנה עצמית או לצורך הגנה על הצבור, המשפחה או ה"חמולה" אליהם הנאשם משתייך.
(ו)	החזקת כלי הנשק לצורך ספורט, ציד או שעשוע.
(ז)	החזקת כלי נשק על ידי הנאשם בתור מזכרת או כאספן של כלים כאלה.
(ח)	החזקת כלי הנשק, שפג תוקף רישיונו, והנאשם נמנע מלחדש את הרישיון בעתו.

יש ולעיתים טיב הנשק מעיד בעד עצמו על מטרת החזקתו. כך למשל, במקרים בהם מדובר במטעני חבלה המוכנים להפעלה או תתי מקלע ישנו קושי לטעון כי הדבר נועד לצורכי הגנה עצמית, ספורט או מזכרות. על פני הדברים הימצאות אמל"ח שכזה מלמד על מטרת ביצוע עבירה פלילית או פגיעה בביטחון המדינה. מנגד, ויש והדבר אינו חד משמעי והדבר נלמד מנסיבות העניין ויתר הראיות בתיק ור' ביחס לכך דברי בית המשפט בע"פ 3300/06, אבו סנינה נ' מדינת ישראל:

לטעמי, אין להתייחס לסיווג זה כנוקשה ומחייב אלא ככלי מסייע, בעיקר משום שהמציאות מזמנת מקרים שאינם נכנסים בהכרח תחת קורת הגג של מי מהקטגוריות שפורטו בעניין אבו מוך, והמקרה שבפנינו יעיד. מכל מקום, נראה כי אין חולק כי הענישה בעבירות אלה צריכה לבטא את הסיכון הפוטנציאלי הטמון בכך שנשק מוחזק שלא כדין על ידי מי שלא עבר את הבדיקות המקדמיות למתן רישיון לנשיאת נשק, לא הוכשר לשימוש בנשק וממילא גם מוחזק כמי שאינו מיומן בו. הקטגוריות שצוינו בעניין אבו מוך מבחינות בין מקרים שונים בהתאם לחומרתם ואולם לטעמי יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתח לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד.

מן התם אל הכא:

בעניינינו, המדובר במי שהחזיק ברשותו אקדח חצי אוטומט מסוג "גלוק", כלי קטלני ששימוש בו יכול להביא לתוצאות קטלניות וקיפוח חיי אדם. בעבירות נשק, ועל דרך הכלל החזקת אקדח נמצאת במדרג הבינוני-גבוה של עבירות בכגון דא, אם כי לא במדרג הגבוה ביותר (שנוגע להחזקה ושימוש ברובים, תתי מקלע ומטעני חבלה, לרבות כלי נשק וחומרי נפץ תקיניים שמצאו דרכם מהצבא לגורמים פליליים).

יתר על כן, מדובר באקדח שבתוכו מחסנית ו-13 כדורים תואמים. נמצא כי כאשר יחפוץ בכך יוכל הנאשם לעשות שימוש באקדח מבלי להזדקק למאן דהוא לקבלת תחמושת תואמת. כל שיידרש: לדרוך, ולירות.

חומרה נוספת מוצא בית המשפט בכך שיחד עם האקדח נמצא גרב ובתוכו חלקים האופייניים למשתיק קול בשלבי ייצור. גם אם משתיק הקול לא תואם לאקדח וגם אם לא ניתן היה לבצע עימו ירי במצב בו התקבל במעבדה, אין בידי בית המשפט לקבל הטענה כי יש להתייחס לכך כאל "ברזל" חסר משמעות וכי אין בו כדי להשפיע על העונש. נהפוך הוא.

עמעם מאולתר (תקין או מקולקל) הינו בעל תכלית ברורה ונועדה לאפשר למי שעושה בו שימוש לירות באמצעות כלי הנשק מבלי להתגלות. הימצאותו של אותו חפץ בצמידות לאקדח אינה מקרית. המדובר בניסיון של גורמים עלומים לפתח יכולת עצמאית בייצור אביזר נשק. מדובר באביזרים שעל דרך הכלל נעדרים סימון, יש קושי להתחקות לאחר העברתם מגורם אחר למשנהו. תופעת ייצור עצמי זו יש לגדוע ולשרש, בין היתר באמצעות ענישה מחמירה כלפי אלו האוחזים באביזרים שכאלה וכלפי אלו המייצרים אותם. הנאשם לא האיר את עיניו ביהודה-משפט כיצד אביזר זה הגיע לרשותו ונדמה כי בשים לב לתכליתו הברורה, הנטל ללמד אחרת, ולקולא, רובץ עליו.

האקדח והחפץ בעל תכונות העמעם הוסלקו בתוך גרביים בתוך בלוק בעליית הגג. גם בכך יש כדי ללמד שהחזקת הנשק לא הייתה למטרות תמימות או לצורך הגנה עצמית שאם לא כן היה עליו להימצא בזמינות פיזית לנאשם מפני כל תוקף וראה ביחס לכך גם דברי בית-המשפט המחוזי במסגרת עפ"ג 17-06-2124: "האמל"ח הוחזק בביתו של המערער, במקום מחבוא ויש אף בכך כדי להצביע על כך שהחזקה לא הייתה תמימה כפי שניסה המערער לטעון..."

מכל המקובץ לעיל, הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעניינו של הנאשם נע בין 12 ל-28 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום חיסכון זמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. הנאשם החל בעבודה מסודרת ומשכך יש במעצרו ובמאסרו כדי לגדוע את דרכו החדשה.

מנגד ולחומרא יש לתת הדעת לעברו הפלילי של הנאשם אשר גם אם אינו כולל עבירות בנשק, יש לראותו כעבר פלילי מכביד, הכולל 10 הרשעות קודמות, במגוון עבירות, בדגש על עבירות רכוש, סמים ואלימות, החל מגיל נוער וכלה בעבירות מלפני כ-5 שנים.

לא אתייחס למלוא עברו הפלילי, אציין את אלו מהעשור האחרון:

בשנת 2007 במסגרת ת"פ 6329/05 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

בשנת 2007 הורשע הנאשם במסגרת ת"פ 1337/06 בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה, החזקת סמים לצריכה עצמית וניסיון הסגת גבול פלילית.

בשנת 2008 במסגרת ת"פ 3727/07 הורשע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט והחזקת סמים לצריכה עצמית.

בשנת 2010 במסגרת ת"פ 2264/09 נגזרו על הנאשם 27 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות סמים.

בשנת 2013 במסגרת ת"פ 13-01-39383 הורשע הנאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, איומים ונגזרו על הנאשם 21 חודשים מאסר בפועל. -

הימצאותו של אקדח עם מחסנית וכדורים תואמים ברשותו של אדם כדוגמת הנאשם שלפניי הינה "שילוב רע" ומחייבת מתן משקל משמעותי לשיקולי המניעה והרתעת היחיד. עוד יש לתת משקל לשיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע הנאשם, דבר אשר הוכר אף כמאפיין את מחוז הדרום, ור' בהקשר לכך בין היתר גם עפ"ג 15-11-27417 וכן עפ"ג 14-09-62651, בהם בית-המשפט מתייחס לנפוצות עבירות נשק באזור מסוים כנתון המצדיק החמרה: "**בנוסף לחומרה שיש לייחס לעבירות נשק בכלל, יש בסיס לטענה כי נפיצות עבירות הנשק באזורינו מהווה עילה להחמרה**" (ר' פסקה 35 לגזר-הדין ולפסיקה המצוינת שם).

בתיק זה לא התבקש תסקיר, ומשכך לא נפרשו מלוא הנתונים הצריכים לעניין. בין כך ובין כך, אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם, והדברים אמורים אפילו בית-המשפט נותן דעתו לכך שהנאשם מצא עבודה מסודרת עובר למעצרו, עובדה שהיא לכשעצמה אינה מצדיקה חריגה מטה ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 19 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 28.12.16;
- ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות בנשק מסוג עוון;
- ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות בנשק מסוג פשע;
- ד. 2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.18.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן צו למוצגים: נשק ואביזר לנשק: להשמיד.

ביחס ליתרת המוצגים - ניתן צו כללי: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

ניתן והודע היום, א' באלול התשע"ז, 23 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

הערת בית המשפט: לאחר מתן גזר הדין עלה כי נפלה טעות קולמוס במועד המעצר, והדבר שונה בהתאם.